

Część obiektów dawnego Muzeum przechowywano w magazynach i salach przy ul. Smoleńsk, część zaś przeniesiono do tymczasowego lokalu magazynowego Muzeum Narodowego w Szarej Kamienicy przy Rynku Głównym. W roku 1959 w związku z koniecznością opuszczenia tego lokalu wynikła konieczność stworzenia zbiorom stosownych warunków przechowywania. Dyrekcja Muzeum Narodowego podjęła wówczas decyzję przeprowadzenia selekcji tej części zbiorów. W wyniku tego zabiegu część zbiorów włączono do działów Muzeum Narodowego, a pozostałą część przekazano drogą depozytów do różnych instytucji w Krakowie. Muzeum Narodowe zachowało w Dziale Rzemiosła Artystycznego kolekcję ceramiki dawnego Muzeum Przemysłu Artystycznego, zawierającą wyroby manufakturowe i fabryczne oraz ceramikę ludową i egzotyczną. Kolekcja ta stanowiła najpełniejszy zbiór w Polsce, ilustrujący wszystkie ceramiczne techniki formowania i zdobienia w ich rozwoju historycznym i geograficznym. Muzeum Narodowe zatrzymało także w całości kolekcję tkanin i kostiumów, łącznie z obiektami etnograficznymi o walorach artystycznych. Pozostawiono też w całości zbiór szkła. Zbiory etnograficzne polskie i obce, jak również obiekty z pogranicza rzemiosła i przemysłu niemające cech artystycznych przekazano Muzeum Etnograficznemu w Krakowie. Zabytki etnograficzne z Podhala otrzymało Muzeum Regionalne w Rabce, pozostające wówczas pod opieką Muzeum Narodowego w Krakowie. Zbiory przyrodnicze oddano do gabinetu przyrodniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz do Ogrodu Botanicznego. Natomiast zbiór kamieni i marmurów przekazano Katedrze Architektury Polskiej, wyroby metalowe zaś z kolekcją kłódek i podków z fabryki w Świątnikach, kolekcję zamków i okuć amerykańskich, odlewy i kopie metalowe otrzymała Katedra Historii Techniki przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

W 1963 roku nastąpiło dalsze ograniczenie praw Muzeum Narodowego jako użytkownika pomieszczeń Akademii Sztuk Pięknych przy ul. Smoleńsk 9. Muzeum opuściło wówczas sale wystawowe na III piętrze gmachu. Zbiory byłego Muzeum Przemysłu Artystycznego zostały ostatecznie wcielone do poszczególnych działów Muzeum Narodowego.

Również zbiory Biblioteki dawnego Muzeum Przemysłu Artystycznego uległy rozproszeniu. W roku 1967 na mocy zarządzenia Ministerstwa Kultury i Sztuki zbiór wycinanek i malowanek ludowych z kolekcji Towarzystwa Polskiej Sztuki Stosowanej przekazano do zbiorów Muzeum Etnograficznego w Krakowie, archiwum fotograficzne Ignacego Kriegera zaś podzielono między Muzeum Historyczne Miasta Krakowa i Muzeum Narodowe, pozostawiając znikomą jego część na miejscu. Księgozbiór Wyższej Szkoły dla Kobiet przekazano w 1968 roku do Wojewódzkiej Biblioteki Pedagogicznej w Krakowie⁴⁸. Ostatni dyrektor Muzeum Przemysłu Artystycznego, Witkiewicz, przez wiele lat, bo aż do 1963 roku, kierował biblioteką Akademii Sztuk Pięknych.

Na zakończenie należy wspomnieć, iż budynek dawnego Muzeum zachował się bez większych zmian, choć ze zniszczonym i znacznie uszczuplonym wyposażeniem.

⁴⁸ B. Kołodziejowa, dz. cyt., s. 204–205; T. Frączyk, *Sprawozdanie z działalności Muzeum Narodowego w Krakowie w latach 1962–1963*, (w:) „Rozprawy i Sprawozdania Muzeum Narodowego w Krakowie” 1967, s. 163–183.

Zniszczeniu uległa – niestety – sala wykładowa, nie zachowały się także warsztaty rzemiosła artystycznego. Według opinii dr. Zbigniewa Beiersdorfa, zachowane, choć w dużej mierze rozproszone, zbiory Muzeum i jego budynek dają podstawę do postawienia wniosku o rewitalizację tego Muzeum jako autonomicznej placówki⁴⁹.

⁴⁹ Z. Beiersdorf, dz. cyt., s. 163.